



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΫ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήναις τῆ 7 Φεβρουαρίου 1938

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 33

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀρ. 57440.

Ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ περὶ ασφαλιστικῆς ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἀπονομῆς τῶν παροχῶν τοῦ Ἰδρύματος Κοινων. Ἀσφαλίσεων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1) Τὰ διατάξεις τοῦ Νόμου 6298 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

2) Τὸ ἄρθρον 59 παράγρ. 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 11 Νοεμβρίου 1937 περὶ ὄργανοι τοῦ Ἰπουργείου Ἐργασίας» ὡς τοῦ ἠρημνήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 694) 1937 περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας.

3) Πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

4) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀποδοχῆς.

Ὅπως ὁ Κανονισμὸς «περὶ Ἀσφαλιστικῆς Ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἀπονομῆς τῶν παροχῶν» τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, διατυπωθῆ καὶ ἰσχύσῃ ὡς ἀκολούθως :

Ἐπισημαστικῶς Ἀρμοδιότητος καὶ Διαδικασίας ἀπονομῆς παροχῶν.

Ἐισαγωγικῆ — Διατάξεις

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸν νόμον 6298 κοινωνικὴ ἀσφάλις πραγματοῦται κατὰ τὰ κατωτέρω διὰ τῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια ὀρίζονται ἠρμόδια καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν διαδικασίας σχετικῆς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς λυσιτελοῦς διενεργείας τῶν ασφαλιστικῶν λειτουργιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς πραγματώσεως τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἐπιλύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ προσήκοντος ἐλέγχου τῆς ὀρθότητος τῶν πράξεων τῶν ὀργάνων καὶ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκ τῶν πράξεων τούτων ἀμφισβητήσεων.

Ἡ ἀρμοδιότης ὀργάνων Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 2.

Ο Διευθυντὴς τοῦ Ἰπ)ατος εἶναι ἠρμόδιος νὰ ἀποφασίσῃ ὅταν πληροῦνται αἱ ὑπὸ τῶν οικείων Κανονισμῶν καθοριζόμεναι προϋποθέσεις, ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, αἰτίνας ἔχουσιν ὡς ἀνεπιβεβαιωμέναι :

α) Γενικῶς ἐπὶ τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως.

β) Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἀπο-

κλεισμὸν προσώπων ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας καὶ τὴν κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

2) Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ασφαλιστικῶν δελτίων (ἄρθρ. 22 παρ. 6 Νόμου 6298) καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δελτίου ἐμφαινόμενων εἰσφορῶν, ὡς καὶ ἀμφισβητήσεις σχετικὰς μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν δελτίων.

3) Τὸν καθορισμὸν τοῦ ὑποχρέου εἰς καταβολὴν εἰσφορῶν ἐργοδότη, ἐπὶ δὲ καὶ τὸν καταλογισμὸν ἐλλειπῶς καταβληθεισῶν εἰσφορῶν.

4) Τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος τῆς ὑποχρέωσης πρὸς ἐπικόλλησιν ἐνόσημων.

5) Τὴν ἐπιβολὴν προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εἰσφοράς καὶ τόκους.

β') Ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.

1) Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἱκανότητος, ὡς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἠσφαλισμένου κατὰ τῆς ἀσθενείας.

2. Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν φαρμακευτικῆς ὡς καὶ ἰατρικῆς ἀντιλήψεως.

3. Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν περιθάλψεως ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Μαιευτηρίῳ.

4. Τὸ δικαίωμα πρὸς καταβολὴν ἐξόδων κηδείας.

5. Τὸ δικαίωμα πρὸς μετακίνησιν ἀσθενοῦς, εἴτε μόνου εἴτε μετὰ συνοδοῦ.

6. Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν ἐπιδόματος κυοφορίας, τοκετοῦ, λοχείας, καὶ θηλάσεως.

7. Τὴν ἐν ἐπείγουσiais περιπτώσεσιν προσωρινὴν διαπίστωσιν κατόπιν προχείρου ἐρεύνης, ὑπάρξεως ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας καὶ ἀναγνώρισιν δικαιώματος ἐπὶ τὰς σχετικὰς παροχάς.

8. Τὴν ἐν ἀποχρώντως ἠτιολογημέναις περιπτώσεσιν προσωρινὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιτροπομένης περιπτώσεις μέχρις ὅτου ὀριστικῶς περὶ αὐτῆς ἀποφασίσῃ ἢ Τ. Δ. Ε.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἰπ)ατος εἶναι ἠρμόδια ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ ὑποθέσεων, αἰτίνας ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον :

1) Τὴν προαιρετικὴν συνέχισιν τῆς ἀσφαλίσεως (ἄρθρ. 49 τοῦ Νόμου 6298).

2) Τὴν ὀριστικὴν διαπίστωσιν ἀσθενείας, ὀφειλομένης εἰς ἐπαγγελματικὸν ἀτύχημα ἢ ὡς ἐπαγγελματικῆς τοιαύτης.

3. Τὸν καθορισμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, τῆς ὀφειλομένης εἰς ὄλον τοῦ ἐργοδότη, προκληθεισῶν ἐκ πραγματοποιήσεως παροχῶν δαπανῶν ἄρθρον 45 τοῦ Νόμου 6298).

4. Αἰτήσιν περὶ ἐπιστροφῆς ἀδικαιολογητῶς ἢ πεπλανημένως καταβληθεισῶν εἰσφορῶν.

5. Τὴν διακοπὴν ὀριστικὴν ἢ προσωρινὴν ἢ στέρησιν τῶν πάσης φύσεως παροχῶν ἀσθενείας (ἄρθρ. 67 παρ. 1 τοῦ Νόμου)

τήν έκπτωσιν από τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιώματος (ἄρθρ. 67 § 2 τοῦ Νόμου) ὡς καὶ συμπληρωσὶν πρὸς παροχὰς εἰς χρῆμα ἀσθενείας ἢ συντάξεων πρὸς ἀπόσβεσιν οἰκιστήποτε ὀφειλῆς δικαιοῦχου πρὸς τὸ Ἴδρυμα (ἄρθρον 43 παρ. 4 τοῦ Νόμου).

Ἐπὶ ἐπείγουσῶν περιπτώσεων περὶ ὧν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀπόφασις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον (παρ. 7 καὶ 8, ὑπὸ τῆς Τ. Δ. Ε. ἢ ἐκδιδόμενη ὀριστικὴ ἀπόφασις ἔχει ἀναδρομικὴν δυνάμιν ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ μετὰ τὴν προσωρινὴν ἀπόφασιν τοῦ Διευθυντοῦ.

6. Αἰτήσιν πρὸς καταλογισμὸν εἰς βάρος ἱατροῦ δι' ἀδικαιολογητῶς χορηγούμενας παροχὰς καὶ ἀποτίμησιν τῶν εἰς εἶδος χορηγηθεισῶν παροχῶν (ἄρθρ. 66 τοῦ Νόμου).

7. Καταλογισμὸν κακῶς χρηρηγηθεισῶν εἰς χρῆμα παροχῶν εἰς βάρος τῶν ἐντεταλμένων αὐτὰς ὀργάνων ἢ εἰς βάρος τῶν λαβόντων ταύτας (ἄρθρ. 42 παρ. 4 τοῦ Νόμου).

8. Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν προσθέτου περιθάλψεως καὶ τὴν ἔκτασιν ταύτης.

Ἡ παροχὴ προβέτου περιθάλψεως, ἐφ' ὅσον ἀποφασίζεται παρὰ Τ. Δ. Ε. Τοπικοῦ Ὑποκαταστήματος, ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Τ. Δ. Ε. τοῦ οἰκείου Περιφερ. Ὑποκαταστήματος (ἄρθρ. 4 παρ. 1 ἰδ. τοῦ Κανονισμοῦ συνθέσεως Ὑπηρεσιῶν κλπ.).

9. Τὴν προσεξέφλησιν συντάξεων (ἄρθρ. 42 παρ. 1 τοῦ Νόμου).

Ἄρθρον 4.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Περιφερειακοῦ Ὑποκαταστήματος ἔχει ἀρμοδιότητα ν' ἀποφασίζῃ ἐκτὸς τῶν θεμάτων τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ἐπὶ ὑποθέσεων, αἰτινες ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον :

1. Τὴν ἀναγνώρισιν συντάξεων ἐν γένει καὶ τὴν παροχὴν ἐφ' ἁπαξ ἀποζημιώσεων.

2. Τὴν παροχὴν ἰδιαίτερας προνοίας ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων (ἄρθρ. 38 Νόμου) καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν μέτρων πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναπηρίας καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς μὴ συμμορφώσεως πρὸς ταῦτα.

3. Τὴν μείωσιν, ἀναστολὴν, διακοπὴν ἢ στέρησιν τῶν παροχῶν συντάξεων ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιώματος.

4. Τὴν ἐπιβολὴν, ὑπὸ τούτοις ὅροις τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν κλπ. προσθέτων τελῶν διὰ τὴν μὴ τήρησιν τῶν κανόνων τῆς ὑγεινῆς καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἐπαξίτητος ταύτης (ἄρθρ. 65 τοῦ Νόμου).

5. Τὴν ὑποβολὴν προτάσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας περὶ ἐνεργείας τῶν δεόντων πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 β. τοῦ νόμου εἰσφορῶν ὑπὸ ἐργοδοτῶν, ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τῆς ἀσφαλίσεως εὐρισκόμενων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ πᾶσαν ἄλληλιν ὑπόθεσιν, ἀναγκασμένην εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως τῶν συνεπειῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀποφασίζει ἢ Τοπ. Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑποκαταστήματος εἰς τὴν τοπικὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἀπασχόλησιν ἢ κατοικίαν τοῦ πρόσωπον εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ ὑπόθεσις.

Διαδικασία ἀπονομῆς παροχῶν.

Παροχαὶ ἀσθενείας.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἀναφερόμενα ἀρμόδια ὄργανα τοῦ Ι. Κ. Α. ἀποφασίζουσιν τὸ ταχύτερον ὑπαρχουσῶν τῶν νομίμων προϋποθέσεων εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου, περὶ παραγκατοποιήσεως παροχῆς τινοῦ, τοῦ κλάδου ἀσθενείας, οἰκιστήποτε μορφῆς μετὰ ἱατρικὴν βεβαίωσιν κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον κατὰ τὸν Κανονισμὸν Ἀσθενείας ἐκδιδόμενῃ, ὅταντις προϋπῆθαι τοῦ δι-

καιώματος εἶναι ὀρισμένην κατάστασιν τῆς υγείας. Ἡ ἱατρικὴ βεβαίωσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἴδρυμα ἐκπλήρωσιν τῶν παροχῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κείνου κανονισμοῦ.

2. Ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου αὐτοῦτως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Νόμου 6298 ὀριζομένου χρόνου μετὰ πάντων τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν.

Ἀντιπρόσωποι τοῦ δικαιοῦχου γινόμενοι δεκτοὶ, καὶ προεῖρου ἐρευνῆς τῆς σχέσεως, εἶναι ἢ σύζυγος, τὰ τέκνα οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀδελφοί, ὡς καὶ ὁ ἔχων ἐντολὴν ἀποδοτικῆς μίσθου καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς τοῦ δικαιοῦχου.

3. Ἡ αἰτήσις εἶναι ἐγγράφος ἢ προφορικὴ. Ἐάν τῆσις εἶναι προφορικὴ καὶ ἀφορᾷ τὴν πρόσθετον παροχὴν ἢ ἀναγνώρισιν ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας πρὸς ὃν ὑποβάλλεται ὑπάλλληλος ὑποκαταστήματος συνταξιοῦχος ἐγγράφον περιληπτικὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς αἰτήσεως, ὑποβληθῆναι ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, ἢ ἰσχυριστῶσι δὲ ἀγνοίας γραμμάτων τοῦ αἰτούντος, παρὰ τὸ τῶν ἀντικειμένων ταύτων ὑπαλλήλου.

4. Παρ' ἐκάστῳ ὑποκαταστήματι τηρεῖται ἴδιον βιβλίον πρωτοκόλλου αἰτήσεων ὅπου καταχωρίζονται αἱ αἰτήσεις ἐπ' αὐτῶν ἐνεργεῖται καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ ὑπερσυνταξιοδοτικὴ ἰδρυματικὴ ὑποχρεοῦται εἰς ταχέαν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Δύναται δι' ἐκάστην κατηγορίαν παροχῶν νὰ ἔχῃ ἴδιον βιβλίον πρωτοκόλλου αἰτήσεων. Δύναται ἐπίσης νὰ ὀριστεῖται ἴδια ἐντυπα αἰτήσεων, χορηγούμενα δωρεάν εἰς τοὺς ενδιαφερομένους.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τούτοις ἀρμόδια νὰ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ 2 ἢ ἀναφερομένων ὑποθέσεων τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀσθενείας εἶναι τὰ ἀσφαλιστικὰ ὄργανα τοῦ Ι.Κ. Α. τῆς Τοπικῆς Περιφέρειας, τῶν ὁποίων ἔχει τὴν κατοικίαν τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ πρόσωπον εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ ὑπόθεσις εἶχε τὴν κατοικίαν ἢ ἀπασχόλησιν τοῦ ὅτε ἐκλήθη καὶ ὡμα τῆς αἰτουμένης παροχῆς ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ὄργανον ἐρευνᾷ ἐλευθέρως τὰ τε πραγματικὰ καὶ τῆς ὑποθέσεως στοιχεῖα, δικαιούμενον πρὸς ἐξαιρέσειν πραγματικῶν στοιχείων νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς ἀποδείξιν ἐξέτασιν μαρτύρων, αὐτοψίαν, νὰ προκαλέσῃ πραγματικὴν σύνην, γνωμάτευσιν ἱατρῶν, νὰ αἰτήσεται πληροφορίας πάσης δημοσίας, δημοτικῆς κοινοτικῆς ἢ πάσης ἐτέρας ἢ ἀποφαινεταὶ δὲ ἐλευθέρως καὶ κατὰ συνείδησιν, συμφωνῶν τὸν Νόμον καὶ τοὺς Κανονισμοὺς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

2. Τὸ ἀρμόδιον ὄργανον ἀσφαλίσεως ὑποχρεοῦται, τῆς ἐφ' ἧς ἢ ἀποφασίσῃ αἰτήσεως προκείμενῃ ὅτι ἢ μὴν ἀπόφασις ἢ ἀπερρεῖται αἰτιολογῆσαι ἐννομον συμπεριφορῆς, νὰ προσκαλέσῃ αὐτὸν πρὸς παρέμβασιν, ἐπιθέσιν καὶ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεις του.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται εἰς τοὺς ενδιαφερομένους προφορικῶς, εἴτε δι' ἐπιδόσεως ἐγγράφου ἐπὶ ἀποδείξει λαβῆς. Αἱ ὑπὸ τῶν συλλογικῶν ὀργάνων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, αἱ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπορριπτικαὶ αἰτήσεως, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι μείωσιν, ἀναστολὴν ἢ στέρησιν τῶν πάσης φύσεως παροχῶν, εἰς τὴν ἀποδοτικῆς μίσθου, καταλογισμὸν ἢ καθορισμὸν ὑποχρεώσεων καὶ πᾶσα ἄλληλιν ἐν γένει ἀπόφασιν, ἢ τὴν ἐγγράφου πασιν ἀπήρησεν ὁ ενδιαφερόμενος, ἐκδίδονται ἐγγράφως ἀνακοινούμεναι εἰς τὸν ενδιαφερόμενον δι' ἐπιδόσεως δεξιῆς παραλαβῆς. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρεται ἐν τῷ ἱστορικῶν τῆς ὑποθέσεως, αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως ἢ ἀπόφασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς τῆς ἀποφάσεως

*Αρθρον 16.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀρμοδία ὑπερσία κρίνει τὴν ὑπόθεσιν ὠρισμῶν, καταρτίζει ἐκθέσιν καὶ εἰσάγει αὐτὴν πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐνώπιον τῆς Τ. Δ. Ε. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται τὸ ἱστορικὸν τῆς υποθέσεως, οἱ ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως συναγορεύοντες λόγοι (αἰτιολογικὸν) καὶ ἡ πρωτεινομένη ἀπόφασις (διατακτικὸν). Ὁ αἰτῶν δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ φακέλλου του καὶ νὰ υποβάλῃ ὑπομνήματα. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Τ. Δ. Ε. καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀπόψεις του, χωρὶς ὅμως νὰ γίνεταί πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Ὁ αἰτῶν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου ἢ μὴ, ἀποδεικνύοντος προσηκόντως τὴν ποιότητα του ἐντολήν. Ἐπίσης δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως ἡ Τ. Δ. Ε. νὰ καλέσῃ ἐνώπιον τῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνει ἀναγκασίον, τὸν αἰτούντα πρὸς παραγωγήν ἐξηγήσεων. Ἐὰν ὁ κληθεὶς αἰτῶν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ Τ.Δ.Ε. προχωρεῖ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἡ Τ.Δ.Ε. κρίνει, ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τῆς ὑπὸ ὑγειονομ. ἐπιτροπῆς διαπιστωμένης παθῆσεως ἢ βλάβους ἢ ἐπισπληνίσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ὑφίσταται ἀναγκασία πρὸς τοῦτο λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας τοῦ αἰτούντος καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἀγορᾶς, ἀποφαίνεται λεπτομερῶς καὶ ἠτιολογημένως. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει προσδιορίζει καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία.

*Αρθρον 17.

1) Ἡ ἀπόφασις τῆς Τ.Δ.Ε. ἐκδίδεται κατὰ πλειοψηφίαν προσηκόντως ἠτιολογημένην καὶ κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἠτρωλισμένον. Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας μετὰ τῆς αἰτιολογίας αὐτῆς καταχωρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει.

2) Σὺν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως καταχωρίζεται ὁ συνταξιούχος εἰς τὰ εἰδικὰ μητρώα τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐκδίδεται συλλογίον συντάξεως, κατ' ἕτος ἀνανεούμενον παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰνστιτούτου ἀπαρτιζόμενον ἐκ 12 ἀποδείξεων, μιᾶς δι' ἕκαστον μῆνα τοῦ ἔτους. Δι' ἕκαστον κατηγορίαν συνταξιούχων ὀρίζονται ἰδίῳ χρώματι συλλογία συντάξεων. Ἐπὶ ἕκαστης ἀποδείξεως ὑπάρχει πιστοποιήσις περὶ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς μὴ μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τοῦ συνταξιούχου, γινομένη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἢ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐνθα διακρίνει ὁ συνταξιούχος. Ἐπὶ δικαιούχων ἀντοπροσώπως ἐμμανιζομένων ἐνώπιον τῆς ὑπερσίας, ἡ βεβαίωσις τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ὑπερσίας τοῦ Ἰδρύματος.

3) Τῇ συλλογίῳ ἐκδίδεται εἰς τὸν δικαιούχον ἐπὶ ἀποδείξει, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος, εἴτε διὰ τῆς διωικτικῆς, δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς διωιμονῆς του.

4) Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ συλλογίου συντάξεων ἐκδίδεται νέον τσιούτον ἐπὶ τῇ ὑπευθύνῳ ἀγλώττει τοῦ δικαιούχου περὶ ἀπωλείας καὶ ἐφ' οὗ σημειοῦται, ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιγράφου. Ἐν εἰδικῇ πινακίδι τοῦ Ἰνστιτούτου τοιχοκολλᾶται δὴλωσις τοῦ Ἰνστιτούτου, παραινόντα μέγιστον τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, περὶ ἀπωλείας τοῦ ἀρχικοῦ συλλογίου συντάξεων καὶ ἀνυπατάσεως τούτου.

5) Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων γίνεται παρὰ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς κατοικίας τοῦ συνταξιούχου, τὸ ὅσιον κατὰ κανὼνα δέον νὰ ὑπάρηται εἰς τὸ Περιφερειακὸν Ἰνστιτούτον εἰς τὰ κεντρικὰ συνταξιοῦνον τοῦ ὁποίου δέον νὰ εἶναι ἐμμανιζομένην ὁ συνταξιούχος. Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῆς κατοικίας τοῦ συνταξιούχου, γίνεται μεταγγραφή, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου.

*Αρθρον 18.

Ἡ ὑπερσία τοῦ Ἰδρύματος παρακολουθεῖ αὐτεπαγγέλτως τὴν κατάστασιν τῶν συνταξιούχων, ἀναφέρουσα ἀμελλητί εἰς

τὸ ἀρμόδιον ὄργανον πᾶσαν μεταβολήν, ἐπιφέρουσαν τροπὴν ἢ ἄρσιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν. Πρὸς τοῦτο νάται ἡ ὑπερσία, ν' ἀρνηθῇ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως μέχρις ἐρεύνης σημείων, ἐπιφερόντων μεταβολήν τοῦ δικαιώματος ἢ ν' ἀπαιτήσῃ προσωρινὴν ὠρισμένων δικαιολογητικῶν. εἶ δὲ καὶ ὅποτεδήποτε κρίνῃ σκόπιμον νὰ υποβάλῃ ἐν εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν συνταξιούχον, τοῦ δικαιώματος ὁποίου προϋπόθεσις εἶναι ὠρισμένην κατάστασιν τῆς ὑγείας.

Κοινὰ διατάξεις.

*Αρθρον 19.

1) Ἀπαιτήσεις δι' οἰκονομικὰ παροχὴν εἰς χρεῖμα συνολικοῦ ἐλάττωτος τῶν δρχ. 2.000 ἐπιτρέπεται νὰ ἐξοφληθῶνται καὶ ἐπὶ τῇ παραγωγῇ ἰδιωτικοῦ πληρεξουσίου (ἀρτ. 2 § 2 Νόμου). Ἀπαγορεύεται ἡ κατάταξις τῆς αὐτῆς ἰδέσεως εἰς πλείονα τεμήματα. Πάντως ἀπαιτήσεις ἀναφέρονται εἰς χρονικὰ διαστήματα τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ θεωροῦνται ἐνιαχία. Ὁ πληρεξούσιος υπογράφει ἐντὶ καιούχου τὴν καθανονισμένην ἐφορητικὴν ἀπόδειξιν.

2) Ὡς ἰδιωτικὰ πληρεξούσια θεωροῦνται ἐπιτοκία καιουμένου, ἀπευθυνόμενα πρὸς τὴν ἀρμόδιον ὑπερσίαν φέρουσα φρετῶς τὴν ἐξουσίαν ἀπαίτησιν κατ' εἶδος καὶ ἐξουσιοδοτοῦσαι εἰδικῶς ἐν αὐτῇς καθανομαζόμενον πον πρὸς ἐξόφλησιν. Ἡ γνησιότης τῆς υπογραφῆς τῆς λῆς βεβαιούται εἴτε ὑπὸ τῆς ἀτυτου, ἀρχῆς τοῦ τόπου τοικίας τοῦ αἰτούντος, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπείσεως τῆς ἐνοικίας γράμματος δὲν δύναται νὰ ἐκδίδουν ἰδιωτικὰ πληρεξούσια.

*Αρθρον 20.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 1 τοῦ Νόμου 6298 συμπληρωσὶς πρὸς ἀπόδειξιν οἰκονομικὰ ἔργα τῶν δικαιούχων τοῦ Ἰδρύματος γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Τ.Δ.Ε. καὶ ἀρροφ' αὐτῶν πολὺ τῆς παροχῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐφ' ἀπαρτιμώσεως, ὅτε συμπληρίζεται ὀλοκληρῶν τὸ ὀφειλόμενον πλῆν, ἐὰν ἡ Τ.Δ.Ε. διὰ λόγους παρ' αὐτῆς, ὡς ἀποφαινομένου, μειώσῃ τὸ συμπληρωτέον ποσόν. πάντως, ἐν οὐγ' ὀλιγώτερον τοῦ 1/2 τοῦ ὀφειλομένου.

Ἡ ὑπαρξίς τῆς πρὸς τὸ Ἰδρυμα ὀφειλῆς διαπιστωμένη ἀποφάσεως τῆς Τ.Δ.Ε. τῇ αἰτήσει τῆς ἀρμόδιας ὑπερσίας βιβλικὰ διατάξεις περὶ ἀτυχημάτων.

*Αρθρον 21.

1. Ὁ ἐργοδότης ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ὁ ἠτρωτὴς καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ ἢ θανάτῳ τούτου οἱ ἐξ αὐτοῦ ἐλαυντες ἢ ὁ τὰς πρώτας βοηθείας παραγῶν ἱατροί, πᾶς ὑπάλλιν ἰδρύματος, λαβὼν ὡς ἐκ τῆς ὑπερσίας του γνῶσιν, οὔνται νὰ ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὸ Ἰνστιτούτον τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πᾶν ἀτύχημα κατὰ τὴν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐπισυμβῶν εἰς ὑπαχθὲν, καθ' ὃ ὁ νόμος 6298 ὀρίζει, εἰς τὴν ἀσφάλισις δύναται νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ ἀτύχημα καὶ πᾶς τρίτος γνῶσιν. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται, ἀσχετῶς πρὸς τὴν ἀναγγεῖλιν νὰ ἐφοδίσῃ τὸν παθόντα με βεβαίωσιν λεύσεως ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἀτυχηματικῶς περιπτώσει ψευδοῦς βεβαίωσεως τοῦ ἐργοδότη ὑποχρεοῦται εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ τῆς ποιότητος βεβαίωσιν ὀούσης εἰς τὸ Ἰδρυμα ζημίαις.

2. Ἡ ἀναγγεῖλις τοῦ ἀτυχήματος δέον νὰ γίνεταί ἡμέρων ἀπὸ τοῦ ἀτυχήματος. Ὁ ἱατρός ὅμως καὶ πᾶς ἄλλος τοῦ Ἰδρύματος δέον ἐντὸς 24 ὀρών, ἀφ' ἧς λήθῃσιν νὰ ἀναγγεῖλωσι τοῦτο εἰς τὸ Ἰδρυμα. Διὰ τούτου τὸ πᾶν δικιόμενοντα δικαιούχους τοῦ παθόντος ἢ κατὰ ἠγούμενον ἐδάφιον προθεσμίᾳ ἀναγγεῖλις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπισυμβῶντος ἀτυχήματος, ἥτις ὑποτίθεται

ρουσαν τ...
Πρός το...
της συν...
ιλην του...
δικαιολογ...
υποβάλλ...
δικαιώματ...
της ύγ...

1298 συμ...
ιούγου πο...
ί άφορά τ...
ί έφ' άπα...
ιφειλόμεν...
; ώς από...
πάντως, ...
ς διαπιστ...
οδίας ύπη...
άτων.

υ, ό ήσφα...
έλικοντες...
ας υπάλλ...
υ γνώσιν...
υ 'Ιδρύμα...
τά την...
δάν εις...
την άσφα...
πας τρί...
πρός την...
εδαίωσιν...
ς άτυχή...
ου υποχρ...
βεβαιώσ...
γίνεται...
ς και πα...
φ' ής λά...
Διά τού...
ς ή κα...
χεται από...
πρωσδή...

ροται έπελθοῦσα τήν 16ην ήμέραν του άτυχήματος. Παρά-
λειψις του ίατροῦ όπως άναγγείλη το άτύχημα θεωρείται δευ-
τολογικόν παράπτωμα, τιμωρούμενον κατά τās περι Πειθαρχ-
ικῶν Συμβουλίων διατάξεις τῶν 'Ιατρικῶν Σωλλόγων. Ό-
μοία παράλειψις υπάλληλου του Ι.Κ.Α. θεωρείται βαρῦ πει-
θαρχικόν παράπτωμα.

3. Αί Κυριακαί και αι έπισήμως καθιερωμένα ήμέραι άργίας
δέν υπολογίζονται εις τās άνωτέρω καθοριζόμενας προθεσμίας.

4. 'Η Τ.Δ.Ε. δύναται να δεγθῆ δηλώσεις γενομένης εκ-
προθέσμως όσάκις πείθεται, ότι λόγοι έντελῶς άνεξάρτητοι
της θελήσεως τῶν δηλούντων, παρεμπόδισαν τήν έγκαιρον δή-
λωσιν. Έκ του λόγου όμως τούτου δέν παραινεύεται ή προ-
θεσμία πέραν του έξηκονθήμερου από του άτυχήματος.

5. 'Η δήλωσις, γινόμενη έγγράφως ή προφορικῶς, ότε
συντάσσεται μερίμνη της άρμοδίας ύπηρεσίας, δέον να περιέ-
χη (δία: α') το όνοματεπώνυμον, ιδιότητα, διεύθυνσιν του
εργοδότη. β') όνοματεπώνυμον, ηλικίαν και επάγγελμα του
παθόντος. γ') τās άκριβείς συνθήκας, ύφ' ας έλαθε χώραν
το άτύχημα. δ') τον τόπον, όπου μετεφέρθη ο παθών, τήν διεύ-
θυνσιν του κληθέντος ίατροῦ, το νοσοκομείον, τὰ όνύματα και
τήν διεύθυνσιν αυτοπτῶν μαρτύρων.

6) 'Η δήλωσις γίνεται εις το πλησιέστερον πρὸς τον τό-
πον, όπου έλαθε χώραν το άτύχημα, υποκατάστημα του 'Ιδρύ-
ματος. Έάν δέν έδρεύει τοιοῦτον, ή δήλωσις γίνεται εις τήν
πλησιέστην άρχήν, ήτις διαδιδάξει αὐτήν το ταχύτερον εις
το πλησιέστερον υποκατάστημα.

7) 'Η 'Υπηρεσία του 'Ιδρύματος άμα τῇ δηλώσει άτυχή-
ματος όφείλει ν' άναφέρη τούτο άμελητι εις τήν άρμοδίαν
ύπηρεσίαν επιθεωρήσεως εργασίας του 'Υφυπουργείου 'Εργα-
σίας.

*Άρθρον 22.

1) 'Υποχρεοῦνται εις δήλωσιν παντός έκτός εργασίας επι-
παθόντος άτυχήματος ο ήσφαλισμένος και έν άδυναμία ή
ανάτω τούτου οί έξ' αὐτοῦ έλικοντες δικαίωμα ώς και ο τās
πράξεις βοθηθείας παρασχῶν ίατρος.

2) 'Η δήλωσις τῶν έν παραγράφῳ 1 του παρόντος άρθρου
πυχρέων άπευθύνεται εις το πλησιέστερον 'Υποκατάστημα
του 'Ιδρύματος τῶν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων έντός τῶν αὐ-
τῶν προθεσμιῶν και υπό τούς τύπους ώς έν τῷ προηγουμένῳ
άρθρῳ διά τὰ έν εργασίᾳ άτυχήματα όρίζεται.

*Άρθρον 23.

1) Πās ίατρος διαγνώσας επαγγελματικὴν ασθένειαν εκ-
τός έν άρθρῳ 41 έδ. 3 του Νόμου 6298 προβλεπομένων έφ'
αὐταί καθιστοῦν άναγκαίαν τήν θεράπειαν ή συνεπάγον-
τι ανικανήτητα πρὸς εργασίαν ή λόγοι προλήψεως σοβαροῦ
κρίσεως συνεπειῶν διά τον ήσφαλισμένον επιβάλλουσι τούτο ε-
πει ν' άναγγείλη ταύτην πρὸς το 'Ίδρυμα δι' έντύπου δη-
λώσεως, άνευ οὔδεμιᾶς άναβολῆς.

2) Εις πάντα ίατρον διαγνώσαντα επαγγελματικὴν ασθε-
νείαν, επιβάλλεται ή υποχρέωσις να καθιερῆ ταύτην γνω-
σιν τῶσον εις τον πάσχοντα ή τούς δικαιούχους αὐτοῦ ότεν
εἰς τον εργοδότην ή αντιπρόσωπον αὐτοῦ.

3) 'Ο εργοδότης ή αντιπρόσωπος αὐτοῦ ώς και ο ήσφαλι-
σμένος ή έν άδυναμία εἶτε θανάτω τούτου οί δικαιούχοι αὐ-
τοῦ υποχρεοῦνται επίσης να άναγγείλωσιν εις το 'Ίδρυμα πᾶ-
ς άνωτέρω επαγγελματικὴν ασθένειαν, τούτο δὲ έντός
αὐτῶν ώς έν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ κανονισμοῦ προθε-
σμιῶν λογιζομένων όμως από τῆς γνώσεως.

*Άρθρον 24.

1) Το 'Υποκατάστημα του 'Ιδρύματος προβαίνει επί άτυ-
χῶν, ώς και επί επαγγελματικῶν ασθενειῶν, διά τῆς
επιθεωρήσεως αὐτοῦ ύπηρεσίας εις έρευναν έν άνάγκην επιτόπιον
έξακριβῶσιν τῶν έν τοῖς έπομένοις παραγράφοις προ-
σδιορισμένων στοιχείων.

2) Τῆς υπό τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομέ-
νης έρευνῆς υποχρεοῦται το 'Υποκατάστημα του 'Ιδρύματος να
επιληφθῆ μὲν εὐθὺς ώς τούτο λάθῃ γνώσιν του άτυχήματος
ή τῆς επαγγελματικῆς ασθενείας, άποπερατώσῃ δὲ αὐτήν
έντός δέκα πέντε ήμερῶν από ταύτης.

3) Εις τήν έρευναν λαμβάνουσι μέρος, έφ' όσων ήθελον
προσέλθει ο ήσφαλισμένος ή ο αντιπρόσωπος αὐτοῦ, ο εργο-
δότης ή ο αντιπρόσωπος τούτου, ο έπιθεωρητής ή επόπτης
εργασίας, επίσης λαμβάνει μέρος, κατόπιν προσκλητέως πᾶν
έν γένει πρόσωπον δυνάμενον, κατά τήν κρίσιν τῆς διεξαχούσης
τήν έρευναν ύπηρεσίας να χρησιμεύσῃ εις τήν εξακριβῶσιν τῶν
στοιχείων τῶν αποτελουμένων το αντικείμενον τῆς έρευνῆς.

4) 'Η διεξαχούσα τήν έρευναν ύπηρεσία δέον να εξακρι-
βῶσῃ, επί άτυχήματος μὲν τὰ αίτια αὐτοῦ, τον άκριβῆ τόπον
και χρόνον, ώς και τās περιστάσεις και φύσιν τούτου. τās
βλάβας, ας υπέστη ο παθών, επί επαγγελματικῆς δὲ ασθε-
νείας τὰ όνόματα και διευθύνσεις τῶν εργοδοτῶν, παρ' οἷς
οὔτος εἰργάσθη κατά τήν προηγουμένην τῆς έπελεύσεως τῆς
δηλητηριάσεως ή ασθενείας διατίαν, τās συνθήκας εργασίας
τῶν επινειρήσεων τῶν άναφερομένων έν τῷ πίνακι Β' του
άρθρου 41 του Νόμου 6298, εις ας οὔτος εἰργάσθη έντός τῆς
ώς άνωτέρω τελευταίας διατίας, τον άκριβῆν ήμερῶν, καθ'
ας ο ήσφαλισμένος εἰργάσθη έν ταῖς ώς άνωτέρω επιχειρή-
σεσι κατά τήν διατίαν ταύτην, τον χρόνον, έφ' οἷς έπαυσαεν ο
ήσφαλισμένος εργαζόμενος συνεπειᾶ τῆς ασθενείας και τήν
κατάστασιν του παθόντος.

Επίσης έρευνῶνται και αι συνθήκαι ύφ' ας επήλθε το άτυ-
χημα, ώς και ἂν ετερεθῆσαν υπό του εργοδότη τὰ υπό τῶν
νόμων και κανονισμῶν επιβαλλόμενα μέτρα υγιεινῆς και ε-
σφαλείας τῶν έν τῇ επιχειρήσει εργαζομένων.

Αντίγραφα τῆς έκθέσεως και τῶν καταθέσεων χορηγοῦν-
ται εις τον παθόντα, ώς και εις πάντα έχοντα έννομον συμ-
φέρον.

*Άρθρον 25.

Περὶ τῆς έρευνῆς, περι τῆς το προηγουμένου άρθρου, συν-
τάσσεται πρακτικόν όπερ άναγιγνωσκόμενον παρουσία τῶν
έκαστου συμπρατόντων προσώπων υπογράφεται παρ' αὐτῶν
και τῆς ενεργούσης τήν έρευναν ύπηρεσίας. Επὶ τῇ βάσει
τῶν ώς εἰρηται πρακτικῶν καταρτίζεται έκθεση υπό τῆς
άρμοδίας ύπηρεσίας διαβιβάζουμένη εις τήν Τ.Δ.Ε. Αντίγραφα
τῶν πρακτικῶν και τῆς έκθέσεως διαβιβάζει το 'Ίδρυμα διά
τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ εις τήν Γενικὴν Διεύθυνσιν
'Εργασίας του 'Υφυπουργείου 'Εργασίας, μετὰ παρατηρήσεων
αὐτοῦ έν σχέσει με τήν εφαρμογὴν τῶν περι υγιεινῆς και ά-
σφαλείας τῆς εργασίας διατάξεων και τῶν έν τῇ πράξει ση-
μειουμένων ἀτελειῶν και ελλείψεων τούτων και τῶν κατά
τήν κρίσιν του άναγκαιῶν συμπληρώσεων.

*Άρθρον 26.

1) 'Η διαπίστωσις του άτυχήματος ή τῆς επαγγελματικῆς
ασθενείας γίνεται υπό τῆς Τ.Δ.Ε. ήτις εξετάζουσα λεπτομε-
ρῶς τὰ υποβαλλόμενα στοιχεία αποφαίνεται ήτοιολογημένως
έν κρίσει, εἶτε άτύχημα, έν γένει και δι' τοιοῦτον όφει-
λόμενον εις τās συνθήκας τῆς εργασίας ή μη εἶτε επαγγελ-
ματικὴ ασθένεια.

2) Επὶ έπειγουσῶν περιπτώσεων δύναται να γίνεται δια-
πίστωσις υπό του Διευθυντοῦ του 'Υποκαταστήματος όστις
όμως, έντός 8 ήμερῶν δέον να προκαλέσῃ άπόφασιν τῆς Τ.
Δ.Ε. Έάν ή Τ.Δ.Ε. δέν εὑρίσκη τὰ στοιχεία έπαρκῆ, πρὸς
έκδοσιν ήρστικῆς όπερτέρας άναγνωρίζει ήμεις έτι ύφ' ο
σταται επείγουσα άνάγκη πείθεται δὲ εκ τῶν υφισταμένων
στοιχείων, ότι εἶναι σφίδρα πιθανή ή ύπαρξις άτυχήματος ή
επαγγελματικῆς ασθενείας εκδίδει προαπόφασιν παρατείνουσα
τήν ισχὸν τῆς άποφάσεως του Διευθυντοῦ του 'Υποκαταστή-
ματος. Έκ τῶν προαποφάσεων τούτων του τε Διευθυντοῦ και
τῆς Τ.Δ.Ε. δημιουργεῖται δικαίωμα μόνον διά τās εις είδος

παροχάς, ούχι δὲ καὶ τὰς εἰς γρήμα ἐφ' ὧν τὸ δικαίωμα θε-
μαλοῦται καὶ δὴ ἀναδρομικῶς μόνον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ὀρι-
στικῆς ἀποφάσεως τῆς Τ.Δ.Ε.

Ἄρθρον 27.

1) Πρωτοβάθμιοι ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ (ἄρθρον 52 τοῦ
Νόμου) συνιστῶνται κατ' ἀρχὴν δι' ἀποφάσεως τῆς Τ.Δ.Ε.
ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς τοῦ Ἰδρύμα-
τος εἰς τὰ ὁποῖα παρακλιθεῖσιν 2 000 τοῦλάχιστον ἡσφαλι-
σμένοι.

Εἰς Ὑπουργεῖα μὲ μικρότερον ἀριθμὸν ἡσφαλισμένων δύνα-
ται νὰ συσταθοῦν ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ μόνον ὅταν ἰδιαί-
τεροι λόγοι ἐπιβάλλουν τοῦτο.

2. Δευτεροβάθμιοι Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται
κατ' ἀρχὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ
Ὑφυπουργοῦ Ἑργασίας. Ἡ ἀπόφασις καθορίζει τὴν ἔδραν
αὐτῶν καὶ τὴν κατὰ τὸσον ἀρμοδιότητα.

Ἄρθρον 28.

1. Αἱ πρωτοβάθμιοι Ὑγειονομ. Ἐπιτροπαὶ ἀπαρτίζονται
ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ οἰκείου Ὑποκα-
ταστήματος ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, καὶ
δύο ἱατρῶν τοπικῶν καὶ δύο ὀριζομένων κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς
τοπικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ καταλόγου πάντων τῶν
ἱατρῶν, τῶν ἀπουσίων ἀπὸ πενταετίας τοῦλάχιστον τὰ ἱα-
τρικῶν ἐπαγγέλμα. καταρτιζομένου κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου
ἔτους ὑπὸ ἀρμοδίου ἱατρικοῦ συλλόγου. Ἐπι Ὑποκαταστήμα-
των ἐμφανιζόντων σημαντικὴν κίνησιν, δύναται δι' ἀποφά-
σεως τῆς Τ.Δ.Ε. ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Δ. Σ. νὰ συσταθῶσι
πλείους πρωτοβάθμιοι Ὑγειονομ. Ἐπιτροπαὶ.

2. Αἱ Δευτεροβάθμιοι Ὑγειονομ. Ἐπιτροπαὶ ἀπαρτίζονται
ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ οἰ-
κείου Ὑποκαταστήματος ὡς Προέδρου, καὶ δύο ἱατρῶν το-
πικῶν καὶ δύο ὀριζομένων κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς
τοπικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ καταλόγου
ἱατρῶν καταρτιζομένου κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους ὑπὸ
ἀρμοδίου ἱατρικοῦ συλλόγου.

3. Δι' ἑκάστην τοπικὴν μέλος ὀρίζονται καὶ δύο ἀναπλη-
ρωταί.

4. Εἰς τὴν Δευτεροβάθμιον Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν δὲν
δύναται νὰ συμμετέχῃ ὁ μετὰ τὸν ὄρον οἰκονομικῆς ἰδιότητος
εἰς Πρωτοβάθμιον τοιαύτην, κλίναν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

5. Ἡ σύνθεσις τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινού-
ται διὰ δηλώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος, τοι-
χογραφουμένης εἰς τὰ Ἔρραφια αὐτοῦ, πάντες τοῦλάχιστον
ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς ἐξέτασιν ὀρισθείσης, ἀνακλιθεῖσιν τοῦ
ἐνδιαφερομένου νὰ παρατεθῇ τῆς προθεσμίας.

6. Ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν ἢ ὁ ἐπιτροπος ἢ κληρῶν ἢ ἀντιλή-
πτω αὐτοῦ δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 52 §
1 καὶ 3 τοῦ Νόμου 6298 προβλεπομένη ἀντικατάστασιν ἑνὸς
ἱατροῦ δι' ἑτέρου τῆς ἐκλογῆς του. Ἡ κίνησις ὑποβάλλεται
δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς ἐξέτασιν ὀρισθείσης
τοιαύτης ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ὅτε συντάσσεται πρακτικόν,
εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑποκαταστήματος, ὅστις ὀρίζει τὸν
ἀντικαταστάτην ἱατρὸν, ὡς τοιοῦτος δὲ οὐδέποτε δύναται νὰ
ὀρισθῇ ὁ Προέδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

7. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Πρωτοβάθμιου Ὑγειονομι-
κῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσαυγὴ κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ ἄρθρου 35 ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ παντὸς ἀρμοδίου ἡσφαλι-
στικοῦ ὄργανου. Τοιαύτη προσαυγὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀσθενῆ
ἐνώπιον τῆς Δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ
τῆς κοινοποιήσεως ἀποφάσεως καὶ μόνον κατ' ἀποφάσεως σχε-
τιζομένης πρὸς τὴν κατὰ τῆς ἀναπήριαν, γήρατος καὶ θανάτου
ἀσφάλειαν καὶ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας μόνον
διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνακλιθεῖστος πρὸς ἐργασίαν. Εἰς τὰ
ἀρμόδια διὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἀσφαλιστικῆς λειτουργίας

ὄργανα ἐπιτρέπεται ἢ ἀσκήσῃ τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα προ-
σαυγῆς εἰς πᾶν στάδιον τῆς ἀσφαλιστικῆς διαδικασίας,
ὅσον κρίνουν τὴν ἀσκήσῃ τούτης σκόπιμον.

8. Κατὰ γνωματεύσεων ἱατρῶν περὶ ἀνικανότητα πρὸς
γασίαν κλινικῶν ἀσθενῶν, ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰς τε τὸν ἄνω-
ν ἢ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος ἐντὸς πάντες ἡμερῶν
τῆς ἀνακοινώσεως τῆς γνωματεύσεως ἐνώπιον τῆς πρωτο-
βίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης τελεσιδικίως
τοῦ ἡσφαλιστοῦ. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται
προσαυγὴ ἐνώπιον τῆς δευτεροβάθμιου ὑγειονομικῆς Ἐπι-
πῆς. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐγκρινομένης διὰ Κανό-
νιστοῦ, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἔφεσις ἐνώπιον τῆς πρωτοβάθ-
μιοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ πάσης ἄλλης γνωμα-
τεύσεως ἱατροῦ, ἀφορώσης οἰκονομικῆς ἢ ὀρισμένης κατηγορίας
παροχῶν ἐκ τοῦ Ἰδρύματος.

9. Ἡ ἔφεσις καὶ ἡ προσαυγὴ δὲν ἔχουν ἀνασταλτικὴν
ἐνέργειαν, ἢ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἐπιδομένη ἀπόφασις ἔχει ἀναδρομικὴν
δύναμιν ἐφ' ὅσον εἶναι εὐνοϊκώτερα διὰ τὸν ὑπὸ ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 29.

Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουν ὡς ἔργον τὴν τήρη-
σιν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ ἱατρῶν
ἀπόψεως διαπίστωσης τῆς εὐσεως, τῶν αἰτίων, τῆς ἐκτά-
σεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ αἰτούντος εἴτε πρω-
τῶς, εἴτε παραγῶγως συντάξιν ἀναπήριαν ἢ ἐπίδομα ἀσθε-
νῶν καὶ ἰσοῦσιν τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς καθόλου ἰα-
τρικῆς τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς ἀσκήσῃ τοῦ συνήθους βιοπορι-
στικῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀνάγκησιν αὐτῆς. Ἐν
ἐπιμετῶσιν τὴν ἀνάγκησιν ἰδιαίτερας προσοχῆς ὑπὲρ τῶν
ταξιδιῶν, τὴν ἀνάγκησιν τῆς παραγωγῆς, προσθέτου περὶ
θεωρίας γνωμοδοτοῦν περὶ τῆς στερήσεως ἐπιδόματος ἀσθε-
νῶν μὴ συμφορώσεως πρὸς τὰς ὁδηγίας ἱατροῦ καὶ
ἐκπτώσεως λόγῳ καταχρήσεως τῶν παροχῶν ἀσθενείας (67
Νόμου). Αἱ ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ δύναται πρὸς ὑπε-
ρήσῃ τοῦ ἔργου τῶν νὰ παραγγείλωσιν τὴν ἐνέργειαν ἢ
εὐσεως κλινικῆς ἢ ἐργαστηρικῆς ἐξετάσεως καὶ νὰ ὑπε-
λοῦσιν εἰς παρατήρησιν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καθοριζομένων
νῶν, τὸν ὑπὸ ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 30.

Ἀρμόδια πρὸς ἐξέτασιν εἶναι ἡ πρωτοβάθμιος Ὑγειονο-
μικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργεῖου τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ
ἀσθενοῦ καὶ προκειμένου περὶ ἐξετάσεως ὑπὸ δευτεροβάθ-
μιοῦ ἐπιτροπῆς ἢ εἰς τὴν ὑπάγεται τοπικῶς ἢ πρωτοβάθμιος
νομικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπι ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων δύναται
ὀρισθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Τ. Δ. Ε. ἢ ἐν Ἀθήναις ἐπι-
δευτεροβάθμιος Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν
προσαυγῆς.

Ἐπι κινήσεων, ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον τὴν παρα-
στήσεως, ἀρμόδια εἶναι ἡ πρωτοβάθμιος ὑγειονομικὴ Ἐπι-
τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ οὐχὶ τοῦ
κλίναντες τὴν κίνησιν περιφερειακοῦ Ὑποκαταστήματος.

Ἄρθρον 31.

Διὰ τὴν ἐνίσχιν κατεύθυνσιν τῶν ὑγειονομικῶν ἐπι-
καὶ τῶν τοπικῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίτευξιν
μέρους κατὰ τὸ δυνατὸν ἐκτιμήσεως παρ' αὐτῶν τῶν ἐπι-
περιπτώσεων ἀναπήριαν, καταρτίζονται ὑπὸ τῆς ὑγειονο-
μικῆς τῆς Πεν. Διευθύνσεως τοῦ Ἰδρύματος ἐγγράφως
διὰ κανονισμοῦ γενικῶν πίνακες ὀρίων καὶ περιπτώσεων
καίρου ἢ διαρκούς, πλήρους ἢ ἀπολύτου ἀναπήριαν,
πάντως ἔχουσιν ἐνδεικτικὴν σημασίαν διὰ τὰς ὑγειονο-
μικὰς διοικ. ἐπιτροπὰς. Ὁσάκις ἐπιτροπὴ ἀπομα-
τῶν κανόνων δέον δι' ἰδιαίτερας ἀναφορὰς πρὸς τὴν
υπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους.
ἐλλομένου τὴν τοιαύτην παρεκκλίσιν.

Άρθρον 38.

Είς τὰ ἔξοδα μετακινήσεως τοῦ αἰτουμένου πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς δευτεροβάθμιας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς (ἄρθρ. 52 § 2 Νόμου) περιλαμβάνονται τὰ ὀδοντοποικῆ μεταβάσεως καὶ ἐπανόρθου, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀθηνείας καὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις οὐχὶ κατωτέρα τῶν 25 δραχμῶν καὶ κατὰ τὸν δι' ἀποφάσεως τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπολύτως ἀναγκασίον διὰ τὴν μετακίνησιν καὶ τὴν ἐξέτασιν κρινόμενον χρόνον. Ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν λαμβάνει ἢ ἔχει ἐπίδομα ἀθηνείας ἢ συντάξιν, οὐδεμίαν πρόσθετος ἀποζημίωσις καταβάλλεται.

Ἐξοδα μετακινήσεως ἐν γένει δὲν καταβάλλονται. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μετακινήσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως ἢ ἀπὸ προκαταστάτου πόλεως τινος εἰς ταύτην, ἐκτὸς ἐάν ἡ κατάσταση τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν, κατὰ διαπίστωσιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιβάλλει τὴν χρῆσιν μεταφορικῶν μέσων.

Γεραρχικὴ αἰτήσις Θεραπειᾶς κατ' ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τοῦ Ἐβρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Άρθρον 39.

1. Ἐν περιπτώσει ἀμφοτέρωθεν, γεννωμένων ἐξ ἀποφάσεως ὀργάνου I. K. A. εἰς τὸ ὅποιον κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀνατίθεται ἀσφαλιστικὴ ἀρμοδιότης, ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐλέγχου τῆς ὀρθότητος τῆς ἀμφοτέρωθεν ἀποφάσεως τὸ ἀμέσως ἀνώτερον ἱεραρχικῶς ἀσφαλιστικὸν ὄργανον, τὸ ὅποιον, ἐπανεξετάζον τὴν ἀπόφασιν, ἀποφασίζει ὀριστικῶς, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῆ αἰτήσις Θεραπειᾶς ἀπὸ μέρους παντὸς ἕχοντος συμφέρον.

2. Ἡ αἰτήσις Θεραπειᾶς ὑποβάλλεται ἀτύπως, τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κατὰ νόμον τυπικῶν ἐνδίκων μέσων, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, πρὸς τὸ ἐνδόσυν τὴν ἀμφοτέρωθεν ἀπόφασιν ἀσφαλιστικὸν ὄργανον.

Ἄμια τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως Θεραπειᾶς, συντάσσεται, παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑποκαταστήματος περιληπτικῶς, πρακτικὸν καταγραφόμενον δι' ἀνεξιτήλου μολυβδίνου εἰς ἐπί-

τύπῳ τηρούμενον βιβλίον αἰτήσεων Θεραπειᾶς καὶ συγγνωστῶς διὰ χάρτου ἀντιγραφῆς ἐκδίδονται δύο ἀντίγραφα. Ὁν τὸ μὲν ἐν παραδίεται εἰς τὸν ὑποβάλλοντα τὴν αἰτήσιν Θεραπειᾶς τὸ δὲ ἕτερον ὑποβάλλεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως Θεραπειᾶς μετὰ τοῦ σχετικοῦ ἐκθέτου πρὸς τὸ ἀμέσως ἀνώτερον ὄργανον.

3. Ἀμέσως ἀνώτερον ἀσφαλιστικὸν ὄργανον εἶναι:

α) Τοῦ Διευθυντοῦ Ὑποκαταστήματος ἢ οἰκεία Τραπεζικὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπῆ.

β) Τῆς Τ. Δ. Ε. Τοπικοῦ Ὑποκαταστήματος ἢ Τ. Δ. τοῦ εἰς ὃ ὑπάγεται Περιφερ. Ὑποκαταστήματος, καὶ

γ) Τῆς Τ. Δ. Ε. Περιφερ. Ὑποκαταστήματος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐβρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

4. Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀσφαλιστικοῦ ὀργάνου τοῦ I. K. A. ἐκδοθείσης κατ' αἰτήσιν Θεραπειᾶς, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ βελή νίκης αἰτήσεως Θεραπειᾶς.

5. Ἡ αἰτήσις Θεραπειᾶς δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν δὲ ἐπ' αὐτῆς ἐκδομένη ἀπόφασις ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν ἐφ' ὅσον εἶναι εὐνοϊκωτέρα διὰ τὸν αἰτούντα.

6. Ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως Θεραπειᾶς μὴ λογιζομένη ὡς ἀλλήλοσ προσφυγή, δὲν ἀναστέλλει τὰς ποσοθεμίας καὶ τὴν ἄσκησιν τῶν κατὰ τὸ ἐπέμμενον ἄρθρον τυπικῶν ἐνδίκων μέσων.

Τυπικὰ ἐνδίκια μέσα.

Άρθρον 40.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων τοῦ I. K. A. τυμπεριλαμβάνονται καὶ τῶν ἐκδιδόμενων κατ' αἰτήσιν Θεραπειᾶς, ὑποτίθεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 6298, ὡς οὕτως ἐτροποποιήθη τυχόντερός, προβλεπόμενα ἐνδίκια μέσα τῆς ἀνακοπῆς φέσεως, προσφυγῆς, τριταρχακοπῆς, ἀναθεωρήσεως καὶ φέσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκείναι αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1938.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ